

noget, der gør indtryk i nær samme grad på en dansk regering og det danske Folketing, som hvis det er EF-Domstolen, der træffer afgørelser.

Så er der problemet med den kreds af lande, som er omfattet af Menneskerettighedsdomstolen, eller den europæiske menneskerettigheds-erklæring. Der mener vi også, at man har ødelagt det ved, at man i Europarådet tillader, at et land som Tyrkiet overtræder menneskerettighederne så groft, som tilfældet er. Vi mener, at man har ødelagt det for sig selv på det tidspunkt, hvor Europarådet i et misforstået forsøg på at få gode relationer til Rusland optog Rusland i Europarådet, til trods for at alle erkender, at Rusland groft overtræder sine menneskerettigheder.

Derfor står vi altså i den lidt absurde situation, at vi har en EU-domstol, som har de fornødne magtmidler til at gennemføre nogle afgørelser, men vi har Menneskerettighedsdomstolen, som er langt løsere i den måde, afgørelserne bliver truffet på, og den måde, som landene er forpligtet på.

Det problem mener vi man bør få undersøgt og finde ud af, hvordan det skal være fremover. Vi mener ikke, det skal være sådan, at det er EU-Domstolen, der trumfer over Menneskerettighedsdomstolen. Vi mener faktisk, at den rigtige løsning er at styrke Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, således at en dansk regering vil respektere de afgørelser, der bliver truffet dér, lige så meget som når det er EU-Domstolen, der træffer sine afgørelser.

Så med hensyn til selve indholdet. Jeg mener igen, at ambitionen må være, at Amsterdamtraktaten bliver taget af bordet den 28. maj, og når det er tilfældet, ja, så kan vi jo begynde at botanisere i Maastrichttraktaten, for så er det den, der fastsætter retsgrundlaget. Og til den regeringskonference, som skal være dér, kan den danske udenrigsminister så tage det her ønske med.

Så er der den anden halvdel af forslaget, nemlig spørgsmålet om, at denne ekspertgruppe inden folkeafstemningen skal komme med en redegørelse. Jeg er bange for, at den tidshorisont ikke kan holde. Jeg ved godt, hvorfor tidshorisonten er der, og jeg ved også godt, at tiden er løbet fra Enhedslisten på grund af folketingsvalget, men frem til den 28. maj kan det arbejde ikke gøres seriøst.

Jeg mener, at på lang sigt er det her så alvorlig en problemstilling, at der skal nedsættes en seriøs ekspertgruppe. Den skal så over tilpas lang tid have disse ting travet igennem, og så skal der komme en afrapportering til Folketinget, som har en sådan lødighed, at Folketingets partier vil være parat til at handle.

Det tror jeg ikke på at man kan nå inden den 28. maj. Alene at få de pågældende mennesker til at mødes bare en enkelt gang eller to – det er travle mennesker, man oftest skal ud og have fat i – kan gøre, at arbejdet ikke vil have den fornødne respekt fra Folketingets side.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skal se, hvad vi skal bruge dette forslag til. Men ligefrem at stemme om det, som det ligger her, vil vi være lidt kede af. Så jeg håber, at Enhedslisten har lyttet til den debat, vi har haft i dag, og tager nogle af de bekymringer, vi har om selve forslagens formulering, med.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, at den tidligere ordfører, hr. Kim Behnke, sådan set havde en meget god pointe i forhold til seriøsiteten i Enhedslistens forslag, når han påpeger, at det jo er en meget snæver tidsmargen, Enhedslisten ønsker at give den ekspertgruppe, de gerne vil have nedsat, og som efter Enhedslistens opfattelse allerede inden folkeafstemningen den 28. maj skal komme med en redegørelse om forholdene mellem menneskerettighederne og Amsterdamtraktaten.

Men det er sådan en enkelt betragtning, som ikke vejer så meget i forhold til det, som er Kristeligt Folkepartis egentlige hovedanke mod Enhedslistens forslag, nemlig at vi ikke finder, der er den konflikt, der ligesom postuleres, mellem EF-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget, og jeg vil da blot benytte anledningen til at sige, at vi faktisk finder, at menneskerettighederne har fået en langt stærkere placering i Amsterdamtraktaten end i den nuværende Maastrichttraktat, og at det netop i sig selv faktisk er en begrundelse for, at det skal blive et ja ved folkeafstemningen den 28. maj.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.